

PETRALOUISE MURIS

KASTEEL
BEZEMSTEEL

“KASTEEL BEZEMSTEEL.”

**Geïllustreerd en geschreven door PetraLouise Muris
voor kinderen rond 8 jaar en ouder.**

Wereldwijd geregistreerd.

Let op: waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven en geïllustreerde kinderboeken zijn op de kindvriendelijke site van kinderboek-online.nl gratis zonder reclame en gebedel voor goede doelen voor eigen gebruik te downloaden. Zie de voorwaarden op de bovengenoemde site.

Bladzijde	Hoofdstuk
3	1 De drakenplaag.
7	2 Huilende draken.
9	3 Een bezemsteelkasteel.
13	4 Hoe krijgen wij die draken weg?
16	5 Brood voor de draken.

Dikke letters, harde stem.

HOOFDSTUK 1 DE DRAKENPLAAG.

Hoe kon het toch zover komen dat een groot kasteel op een bezemsteel werd gebouwd? Welnu, het begon zo.

— “Ik lust de korsten van mijn brood niet!” moppert de prinses.

— “Jij eet ze toch. Schiet op, eet jouw brood op!” reageert haar vader de koning streng.

De prinses doet alsof zij haar broodkorstjes eet. Doch in werkelijkheid verstopt ze die platgedrukt onder haar bord en het tafelkleed.

Als haar vader van de tafel opstaat, gooit de prinses snel haar korstjes uit het raam.

Binnen een tel eten alle vogeltjes het op.

Blij dat zij haar korsten heeft weggegooid bedenkt de prinses dat zij dat nog wel eens zou kunnen doen.

Zij vindt het zo leuk dat zij nog meer wil strooien. Stiekem steelt zij brood uit de keuken.

Algauw weten de vogeltjes dat zij brood krijgen.

Zij wachten geduldig totdat de prinses gaat strooien. Na een poos weten de herten en de zwijnen het ook.

Het wordt druk rond het kasteel, alle dieren smullen van het brood.

Niet lang daarna verschijnen er ook draken om van het lekkers te proeven.

Zij hebben grote trek, want het eten dat zij gewoonlijk aten, lusten zij niet meer.

Nabij de bosgrens wachten zij rustig af totdat de herten als eerst het bos uitrennen.

Natuurlijk rennen die naar het kasteel want zij weten dat weldra de deur zal opengaan.

“Floep”, de deur zwiept open.

De prinses gooit snel al het brood naar buiten.

Wat is zij bang dat haar vader het ontdekt!

Zij let niet op de beesten die bij het bos staan.

Zij ziet enkel de vogeltjes die op voedsel wachten.

Dan smijt zij met een klap de deur dicht.

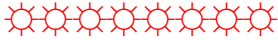
Nu rennen de hongerige draken op het lekkers af.

“Hap! Schrok,” en weg is alles.

Geen ander dier krijgt de kans om van het brood te snoepen.

Binnen een mum van tijd is het brood op.

Er ligt geen kruimel meer op de grond.

Het is wel een stralende ochtend maar de prinses kijkt alsof het onweert, zij wil niet eten.

— “Ga toch eten,” bromt haar vader.

Nu kijkt zij boos naar haar vader. Zij wil niet eten.

Zij wil brood strooien voor de zielige vogeltjes.

Haar vader bromt: “jij mag geen vogels voeren.

Vogels eten groen, besjes en insecten in de zomer.

Geef hen iets in de winter dan mogen zij het wel.

Jij ziet toch dat zij geen moeite meer doen om iets te gaan zoeken?

Jij maakt ze afhankelijk.

Zij blijven in jouw buurt, zij wachten op jouw eten.

Jij zorgt ervoor dat zij alleen jouw brood lusten.

Dat is niet gezond. Zo worden zij ziek.”

Uit kwaadheid strooit de prinses nog meer brood dan anders.

Zij laat extra broden bakken want de dieren hebben immers honger? Zij eten toch gulzig?

Tientallen broden gooit zij naar buiten.

Want zonder haar hulp zullen de dieren vast doodgaan.

HOOFDSTUK 2

HUILENDE DRAKEN.

Dan, na verloop van tijd, zwalken vele jankende draken dag en nacht rond het kasteel.

Zij **willen** niet meer weg.

De draken **willen** niet meer naar hun grot.

De vogels en de herten blijven ook bij het kasteel.

Geen enkel beest wil nog naar hun nest of hol, zij wachten allemaal op een hapje.

De prinses ziet nog steeds niet in dat de dieren echt niet doodgaan als zij ze niet voert.

Zij zorgt ervoor dat er steeds meer draken haar brood komen halen.

Zij strooit en strooit, steeds meer.

De bergen brood zijn niet aan te slepen!

Er komen egels en muizen bij, eenden en ganzen, ratten, hazen en konijnen, kraaien en kauwtjes, vinken en lijsters.

Als de dieren haastig het brood opschrokken zijn ze even rustig maar na een tijd zeuren zij weer om meer.

Midden in de nacht huilen de draken van de honger.

De vogels zoeken op de grond naar kruimels.

Egels, muizen, ratten, herten en konijnen, hazen en fazanten besnuffelen de grond in de hoop broodkruimels te vinden.

Geen enkel dier slaapt.

Zij maken lawaai totdat iemand brood strooit.

Van al die herrie kan niemand de slaap vatten.

De koning wordt er moedeloos van.

— “De honden moeten morgen de beesten verjagen,” zegt hij.

Echter, hoe de honden hun best ook doen, krijgen zij de dieren niet weg.

Dan stuurt de koning de jagers naar buiten.

De sterke jagers durven wel op de herten te jagen maar voor de grote draken zijn zij erg bang.

Zodra er een groot beest op hen af rent, verstoppen zij zich gauw in het kasteel.

De koning is radeloos.

Niemand kan de dieren verjagen.

Hij is ook erg boos op zijn dochter die ervoor heeft gezorgd dat de dieren niet meer weg willen.

— “Jij gaat in Zwitserland wonen, jij gaat daar naar een kostschool.

Daar leer je, daar eet je en daar slaap je.

Tijdens de vakantie logeer je hier.

Morgen vertrek je.”

Nu de prinses weg is, denkt de koning dat niemand nog brood strooit.

Toch blijven de dieren komen, zij jammeren luid.

De koning weet niet wat hij daar aan kan doen.

Hij denkt aan een verhuizing maar hij is gewend aan het mooie uitzicht.

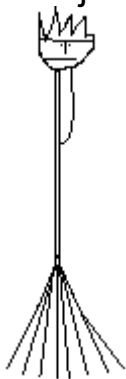
Omdat de koning zijn dochter erg mist gaat hij naar haar kamer. Daar vindt hij de oplossing.

Die oplossing ligt als tekening op haar tafel.

— “Mmm,” zucht de koning.

“Wat heeft zij getekend?”

Het lijkt wel een kasteel op een bezemsteel.”

Hij laat de tekening aan zijn bouwmeester zien.

— “Wat zie jij in deze tekening?” vraagt de koning.

De bouwmeester durft niet te zeggen dat het een lelijke tekening is, dus zegt hij:

“ach wat een mooie tekening!

Is het een heks op haar bezem, Sire?”

— “Mmm, is het een heks? Ik zie er een kasteel in.

Lijkt het u moeilijk om een kasteel op een bezemsteel te bouwen?

Dan hebben wij geen last meer van die hongerige draken.”

HOOFDSTUK 3

EEN BEZEMSTEELKASTEEL.

De bouwmeester kijkt verbaasd naar zijn koning.

— “Ach Sire, een bezemsteel is erg klein daar past toch geen kasteel op!

Maar... uche, uche,” kucht hij: “op een hoge, brede steel zal dat wel lukken.”

— “Nou goed dan, aan het werk.

Verbeter eerst deze tekening en start dan de bouw.”

Het duurt wel twee jaar maar dan is het nieuwe kasteel echt af.

Eerst bouwden zij de hoge ronde toren met een wenteltrap erin.

Het kreeg een mooie ingang en ramen zodat de hoge toren vanbinnen licht is.

Op de bovenkant van de steel is een stevige vloer gemaakt waarop het kasteel rust.

De koning durft er wel in te wonen.

Onderaan het kasteel janken nog steeds de draken. Zij zijn niet meer gewend om vleermuizen en kevers te eten. Zij willen enkel brood!

De koning doet geen oog dicht.

Hij moppert: “waarom gaan zij niet naar hun grot terug! Ik word hier gek van.”

De koning weet niet dat de kok nog steeds brood strooit. Dat wilde de prinses en hij gehoorzaamt.

In zijn nieuwe kasteel zucht de koning: “morgen laat ik de wijze mannen komen die voor een oplossing moeten zorgen.”

De volgende dag staan de wijze mannen voor hun koning. De één zegt: “laten wij een geluidswal plaatsen. Een hoge muur rond de bezemsteel.”

De ander meent: “ik vind dat de draken naar hun grot gelokt moeten worden.”

— “Hoe dan?” vraagt de koning.

— “Door brood te strooien, Sire. Iemand moet brood strooien.”

Dat lijkt de koning wel wat.

Hij vindt het een goed plan om de draken met brood naar hun grot te lokken.

Maar wie zal hij er met grote zakken brood eropuit sturen?

Iedereen is immers bang voor de jankende en brullende dieren.

Hij denkt: “er is maar één persoon die niet bang is voor de brullende beesten, dat is de prinses.

Maar, die komt pas tijdens de vakantie naar huis. Iemand moet haar nu gaan halen.”

Omdat niemand wil, stuurt de koning een postduif.

De vogel moet helemaal naar Zwitserland met een brief voor de prinses. Hij hoopt dat zij snel thuiskomt.

En ja hoor, na een week staat de prinses voor kasteel Bezemsteel.

— “Moet ik uh, hierin?” piekert zij en wandelt de mooie bezemsteel in.

“Wat een hoge trap!” stamelt zij. Toch trippelt zij vrolijk met

haar koffer naar boven. Boven kijkt zij haar ogen uit. Als zij uit de bezemsteel is, staat zij in een kasteel met ijzeren hekken eromheen.

Die zijn er geplaatst om niet naar beneden te tuimelen.

— “Welkom in kasteel Bezemsteel, Prinses. Dit is het kasteel dat u heeft bedacht,” zegt de bouwmeester. “U heeft het getekend.”

— “Ik? Ik heb geen kasteel getekend.”

— “Ik dacht eigenlijk ook dat het een heks op een bezem was, Prinses. Uw vader zag er duidelijk een kasteel op een bezemsteel in.

Kijk ziet u? Het is geen heks.”

De bouwmeester laat haar de tekening zien.

— “Hi, hi,” lacht zij: “ik teken nu veel beter. Ja, het lijkt ook een beetje op een kasteel.”

— “Maar die torens waren eigenlijk de haren van de heks,” zegt zij eerlijk.

De volgende dag liggen er grote zakken broodkruimels voor haar klaar.

De prinses wordt eropuit gestuurd met haar twee hofdames en de bouwmeester en zijn hulpjes.

Zij moeten de draken naar hun grot lokken.

De hofdames sjouwen de grote zakken brood en de bouwhepjes trekken de wagens.

Op de wagens liggen alle spullen voor het maken van een muur.

Die muur moet voor de uitgang van de grot komen.

Intussen strooit de prinses veel broodkruimels maar de vogels pikken het op.

De draken krijgen haast geen kans om te snoepen.

Toch lopen de draken als in een optocht achter de prinses naar de grot.

Eenmaal daar wandelt de prinses de grot in en strooit daar haar laatste kruimeltjes.

HOOFSTUK 4

HOE KRIJGEN WIJ DIE DRAKEN WEG?

Eén voor één lopen de draken hun grot in.
Omdat de dieren nog honger hebben, eten zij veel vleermuizen van het plafond en kevers van de wand.

Nu de draken weer trek in hun eigen voedsel hebben trippelt de prinses stilletjes de grot uit. Vliegensvlug bouwt de bouwmeester samen met zijn hulpjes een grote stenen wand voor de grot. Hij hoopt dat de beesten er dan niet meer uit kunnen.

Hij weet niet dat de grot nog meer ingangen heeft.
Omdat hij geen draak meer ziet denkt hij dat zij voor altijd opgesloten zijn.
Iedereen is vrolijk als zij naar kasteel Bezemsteel terugkeren.

De koning is zo blij dat hij weer naar zijn oude kasteel wil verhuizen.

Maar och, 's nachts janken de draken opnieuw rond het hoge kasteel. Zij willen brood.

Als vanouds blijft de koning wakker.

Hij loopt boos naar de kamer van de bouwmeester.

— “Wakker worden!

Die beesten konden toch niet meer uit hun grot?

Wel beste man, zij staan weer buiten.

Wat kunnen wij doen om die beesten voorgoed kwijt te raken?”

De bouwmeester wrijft in zijn ogen, hij schrok wakker van de koning.

Hij had geen last van de jankende draken.

— “Ik denk dat muren maken geen zin heeft, Sire. Wij moeten die beesten niets meer geven.”

— “Tja dat kun jij wel zeggen maar verleden keer bleven zij ook tekeer gaan.

Ik laat die dieren vangen dan moeten zij maar in een ander land losgelaten worden.

Het liefst heel erg ver weg.

Probeer nog wat te slapen, ik maak de jagers wel wakker,” zegt de koning.

De jagers worden midden in de nacht door de koning uit hun bed getrommeld.

— “Opstaan jullie! Waag het niet om te zeggen dat jullie bang zijn voor een draakje!

Zelfs mijn dochter is daar niet bang voor.

Maak alles gereed voor de drakenjacht.

Alle draken moeten gevangen worden.

Ik wil ze zo gauw mogelijk mijn land uitsmijten!”

De jagers trillen op hun benen en dat is niet alleen van angst. Zij zijn doodmoe.

Toch moeten zij hun bed uit om draken te gaan jagen.

Wat zou het fijn zijn als iemand hen kon vertellen hoe zij draken moeten vangen.

Konijnen lukt hen gemakkelijk en herten ook, maar draken?

Die enge beesten met hun scherpe tanden?

Draken zijn toch griezeliger dan wolven?

Daarom zoeken zij iets in de wapenkamer.

Want voor zo'n groot beest heb je iets groots nodig.

Zij kijken rond: geweren en bijlen, messen en lansen.

— “Daar hebben wij toch niets aan?

Wij hebben niets aan deze spullen!

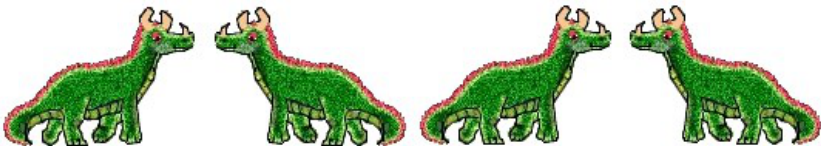
Hoe moeten wij die beesten vangen?

Zij mogen niet dood en als wij niet gauw iets verzinnen moeten wij het kasteel uit.

Dan zijn wij geen jager meer.

Hoe verdienen wij dan ons brood?

Brood? Natuurlijk! Wij lokken hen met brood een grote kooi in. Wij moeten veel kooien hebben en heel veel broden. Onze soldaten moeten helpen.”

HOOFDSTUK 5

BROOD VOOR DE DRAKEN.

Midden op de dag staat er een reuzenkooi op wielen voor de grot, er ligt brood in.

Toch blijven de draken in hun grot, zij durven het brood niet te pakken.

De logge beesten zijn bang voor de kooi.

De jagers worden ongedurig, zij zijn het wachten beu.

— “Wel alle mensen, als wij voor de avond geen draak hebben gevangen mogen wij het kasteel niet meer in,” jammert een jager.

Waarop een ander jammert: “één van ons zal de grot in moeten met broodkruim, iet wiet waait weg, jij bent hem, jij moet de grot in.

Hier heb je wat brood.”

— “Iet wiet? Dat aftelversje begon bij jezelf.

Jij wist natuurlijk dat ik ‘m moest zijn!” roept één van de jagers kwaad.

— “Ik ga wel,” sust de derde.

Hij pakt het brood aan en sluipt de grot in.

Vrijwel meteen rent hij er weer gillend uit en springt in de kooi.

Hij wordt achterna gezeten door grote draken.

— **“Help, help zij willen mij opeten!”** krijst hij.

— “Zeur toch niet zo, hup, geef ze wat brood! Zij bijten jou heus niet.”

— “Dat kun jij gemakkelijk roepen maar **zelf** durf jij de grot niet in,” reageert de angstige jager.

— **“Let nou toch eens op, man! Kijk achter je!**

Er zitten al vier draken in de kooi!
Kom er gauw uit, dan kan het luik dicht.
Hoera, het gaat goed! Deze kooi mag weg.
Rol een ander hierheen!” roept hij tegen de soldaten die het zware werk moeten doen.

Uren later is de grot leeg op een heleboel vleermuizen, kevers en andere insecten na.
Opgewekt gaan de jagers het goede nieuws aan hun koning melden.

— “Alle draken zijn al op weg naar het buitenland Sire. U kunt nu gauw naar uw oude kasteel terug.”

De koning bedankt de jagers.
Hij wil onmiddellijk verhuizen.
Weg uit zijn hoge kasteel Bezemsteel en terug naar zijn favoriete plekje.

Nu denk je dat alles goed kwam zonder die
lawaaierige draken, maar niks hoor!
Het werd alleen maar erger.

Midden op de dag zwermen talloze vleermuizen de
grot uit.

De lucht ziet er zwart van.

De kevers doen zich intussen tegoed aan de
bladeren van de bomen en het vele groen.

Zij ontzien ook de groentetuinen niet, zij vreten
alles kaal.

Honderden insecten krioelen de grot uit opzoek
naar een beter plaatsje.

Zij nemen hun intrek in het oude kasteel tot
ergernis van de koning.

Die is ten einde raad en vraagt de wijze mannen:
“wat kunnen wij hier aan doen?”

Mannen verzin wat! Ik houd het hier niet meer uit!”

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

De wijze mannen piekerden zich suf, dagenlang.

Zij wisten geen oplossing.

Maar na een tijd zei de prinses: “haal toch die
draken terug. Zij zullen zich tegoed doen aan al die
beestjes die hier overlast veroorzaken.

Ik zal ze niet meer voeren, dat beloof ik u vader.”

De koning wist ook niets beters te verzinnen,
daarom stuurde hij zijn soldaten om de draken
terug te halen.

Zo gezegd, zo gedaan.

Na een poos keerden zijn soldaten met een paar draken terug.

Velen waren verdwenen.

Toch was de koning tevreden dat er draken waren om de kleine beestjes op te eten.

De draken hadden zo'n honger dat zij naar hun grot terug renden.

Maar eenmaal daar was er haast niets te eten.

Dus drentelden de draken heel voorzichtig naar kasteel Bezemsteel.

En weer jankten zij in de hoop brood te krijgen.

Maar dit keer kregen zij niets.

Zij gingen na veel gepiep en gejengel eindelijk weg.

Zij roken voedsel en zij roken precies waar het was.

In de verte stonden de deuren en de ramen van het oude kasteel uitnodigend open.

De draken vonden het een geschikt hol om in te wonen en er was volop te eten.

Voor de koning zat er niets anders op dan

voorlopig in kasteel Bezemsteel te blijven wonen.

Verhuizen kon hij altijd nog wel.

EINDE.